

چاپی در دور دست

الماس بهترین دوست سرمایه‌گذاران

■ **دی‌ولت:** این روزها که بحران اقتصادی، سراسر اروپا را فرا گرفته آنهایی که پولی برای سرمایه‌گذاری دارند سیراغ افرادی مثل «رینهارد پل» می‌روند که چیزهای زیادی در مورد طلا و جواهرات می‌دانند. از سال ۱۹۸۵ پل الماس‌هایش را در نورمبرگ آلمان جلو چشم مردم گذاشته تا آنها از دین چنین زیبایی‌هایی لذت ببرند. او در حال حاضر رییس باشگاه الماس آلمانی و اتحادیه جواهرفروشان آلمان است. به گفته پل مشتریان جواهرات، تنها زن‌های آمریکایی و اروپایی نیستند و ثروتمندانی از آسیا هم حاضرند پول زیبایی برای خرید سنگ‌های قیمتی و مسواری نظیر آن پول زیادی خرج کنند. او به این نکته هم اشاره می‌کند که طی ماه‌های گذشته خرید جواهر به طور محسوسی افزایش پیدا کرده و دلشلی وجود افرادی است که پول‌شان را روی الماس سرمایه‌گذاری می‌کنند و از آنجایی که قیمت جواهر و الماس طی سال‌های گذشته بالا رفته، خیال آنها از بابت سرمایه‌گذاری‌شان راحت است چراکه به گفته کارشناسان تا پنج سال آینده قیمت انواع جواهر بین ۲۱ تا ۳۲ درصد رشد خواهد داشت. آن‌طور که پل می‌گوید سنگ یک قیراطی که در دهه ۷۰، چهارهزار دلار ارزش داشته امروز ۱۵ هزار دلار می‌ارزد و اگر کیفیت خیلی خوبی داشته باشد، می‌توان تا ۳۰ هزار دلار هم برای آن پرداخت کرد.

کوجولوهای گرانیقیمت

سرمایه‌گذاران به خوبی از ارزش الماس باخبر هستند و می‌دانند که می‌توان پول زیادی را در یک فضای بسیار کوچک جمع کرد. الماس‌ها به راحتی قابل حمل هستند و از ارزش‌شان کم نمی‌شود و برخلاف طلا و پلاتین، ارزش الماس روزانه برآورد نمی‌شود. آنهایی که می‌خواهند پول‌شان را روی الماس سرمایه‌گذاری کنند اولاً باید بدانند که این سرمایه‌گذاری بلندمدت است نه کوتاهمدت و اینکه قبل از خرید نسبت به اصل بودن الماس مطمئن شوند. کارشناسان به خریداران بی تجربه هشدار داده‌اند که مواظب کلاهبرداران باشند و به هر فروشنده‌ای اطمینان نکنند. طی ۵۰ سال گذشته قیمت جواهرات پرش‌نخورده سیر صعودی داشته و این روند حداقل تا ۱۰ سال آینده هم ادامه خواهد داشت. به نظر رینهارد پل، سرمایه‌گذاران باید خرید الماس را یک سرمایه‌گذاری بلندمدت بدانند و اگر می‌خواهند در زمان کوتاهی به سود برسند سراغ این حوزه‌نیتابند.

به دکترتان نمره دهید

■ **دی‌ولت:** استقبال از سایت‌های پزشکی در آلمان و چت کردن با دکتران آنلاین در این کشور طرفداران زیادی دارد به طوری که در پنج سال اخیر تعداد سایت‌های پزشکی به ۲۰ مورد رسیده. تمام این سایت‌ها مورد ارزیابی مراجعانش قرار می‌گیرند. یکی از این سایت‌ها از پزشانش خواسته بود که نظرشان راجع به کیفیت خدمات ارائه‌شده توسط این سایت را اعلام کنند و به دکترشان نمره دهند. اگر مرضی از دکتر آنلاینش ناراضی باشد خیلی راحت می‌تواند در سایت، دکترش را نقد کند و این نقد تنها در صورتی پاک می‌شود که دکتر بتواند بی‌نگاهی‌اش را ثابت کند. به تازگی دادگاهی در نورنبرگ مسوولان این سایت‌ها را در موفقت کرده که صحت تمام نقدها را تایید کرده و در صورتی که به مورد مشکوکی برخورداند آن را به طور کامل بررسی کنند. البته بعضی سایت‌ها از این آزادی بیابن

راضی نیستند و اجازه نظردهی به کارپزشن نمی‌دهند و حداکثر کاری که مراجعان این سایت‌ها می‌توانند انجام دهند پر کردن پرسشنامه‌های تشریفاتی است. در برابر چنین سایت‌هایی، ساتی قرار دارد که توسط ۱۰ شرکت بیمه اداره می‌شود و اگر ۱۰ مرضی از کار پزشکان‌شان ناراضی باشند این سایت نظرات آنها را منعکس می‌کند. با این همه عده‌ای از پزشکان به دلیل لو رفتن اطلاعات شخصی‌شان و شماره بیمه‌شان دوست ندارند که در این سایت‌ها نظرات‌شان را بیابن کنند.

سن سیاستین بهشت عاشقان غذا

■ **دیل‌میل:** خولاند این مطلب برای افراد شکمو توصیه می‌شود. شهر سن‌سیاستین در شمال اسپانیا بهترین مقصد برای آنهایی است که هدفشان از سفر خوردن غذاهای جدید و خوشمزه است. این انتخاب توسط گروهی از کارشناسان تغذیه و نویسندگان حوزه گردشگری انجام شده و سن‌سیاستین به دلیل کیفیت غذایش و تعداد رستوران‌هایی که دارد، به عنوان یک جای مناسب برای استراحت همراه با دلی از عزا درآوردن انتخاب شده‌است.سن‌سیاستین رقبایی مثل توکیو - که ۶۷هزار رستوران دارد - و سیدنی استرالیا را پشت سر گذاشته. از دیگر شهرهایی که عاشقان غذا دوست دارند حتما به رستوران‌های سرری بزنند می‌توان به پاریس، نیویورک و کشور هنگ‌کنگ اشاره کرد. ساتی که این انتخاب‌ها را انجام داده جزا از تنوع و کیفیت غذایی شهرهای مدنظرش به این نکته هم توجه داشته که آن شهر باید به لحاظ توریستی هم جذابیت‌های زیادی داشته باشد تا مردم فقط به دلیل خوردن غذا به آن روند.

سختگیر باش تا کامروا شوی

ترجمه: رامین طبرسی

عکس: csm.com

این مدرسه هستند و باید در امتحان ورودی آن شرکت کنند. اسمال ۴۰۰ دانش‌آموز می‌خواستند وارد کلاس‌های هشتم COSAT بشوند اما تنها ۱۲۰ نفر خوش شانس بودند. این مدرسه ۴۰۰ دانش‌آموز دارد و احتمالاً ظرفیتش به ۵۰۰ نفر هم خواهد رسید. شهریه سالانه آن ۴۰۰ راند -۵۰۰ دلار- است که بعضی از والدین از پس تأمین آن برنمی‌آیند. سال گذشته بود که COSAT از طبقه بالای یک کالج به جای جدیدش نقل مکان کرد تا کوپر که پیش از این تنها سه سال سابقه مدیریت مدرسه داشت با جالش‌های جدیدی روبه‌رو شود. محل جدید هنوز کاملاً آماده نبود و تعدادی از همکاران او به این قضیه اعتراض داشتند اما کوپر به روش خودش همه را آرام کرد: «به آنها بگویم می‌دانید چرا من آرام‌چون می‌توانم آینده مدرسه را ببینم.» او که کارش را به عنوان معلم ریاضی شروع کرده

امادگی کردند و از کوپر برای رفتن به آمریکا و سخنرانی در یک کنفرانس دعوت شد. خیلی‌ها دوست دارند بدانند راز موفقیت این مدیر چیست، او می‌گوید: «واقعیت این است که ما کار خاصی انجام نمی‌دهیم و تنها کاری را انجام می‌دهیم که باید انجام دهیم. ما به بچه‌ها آموزش می‌دهیم و آنها هم عاقله به یادگیری دارند.» با اینکه کوپر شکسته‌نفسی می‌کند و می‌گوید هیچ کار ویژه‌ای در مجموعه‌اش انجام نمی‌شود اما وقتی رنگ مدرسه می‌خورد او از دانش‌آموزانش می‌خواهد که بیرون مدرسه هم آدم‌های خوب و محترمی باشند: «با بچه‌ها زیاد در مورد ارزش‌ها به‌خصوص احترام صحبت می‌کنم و اینکه بر خودر آنها با دیگران باید چگونه باشد.» شاید در نگاه اول به نظر برسد که COSAT هیچ امتیاز ویژه‌ای نسبت به سایر مدارس ندارد اما خیلی از دانش‌آموزان به دنبال ثبت‌نام در

رژیم برای فیل‌های هندی

بی‌بی‌سی: هندی‌ها از این به بعد باید مواظب اضافه‌وزن فیل‌هایی که در معابد کشورشان نگه داشته می‌شود باشند و نگذارند آنها چاق شوند. در بخشی از هندوستان، فیل‌ها به دلیل یکسری اعتقادات در معابد

نگه داشته می‌شوند و از آنها در مراسم‌های مختلف استفاده می‌شود و انقدر در این معابد به فیل‌ها می‌رسند که آنها مشکل اضافه‌وزن پیدا می‌کنند. این موضوع در معابد ایالت تامیل‌نادر کاملاً محسوس است و به همین دلیل مسوولان معابد با مشاوره گرفتن از دامپزشکان رژیم ویژه‌ای برای فیل‌ها در نظر گرفته‌اند. فیل ماده ۱۵ساله معبد مادوری میناکشی ۵۰۰کیلوگرم اضافه‌وزن دارد و فیل معبد کالاراکار ۷۰۰ کیلو از وزن متعادلش بیشتر است. اسارت فیل‌ها در چاق شدن آنها تأثیر زیادی دارد چراکه فیل‌هایی که در جنگل زندگی می‌کنند تنوع زیادی در غذایشان دارند و تعداد خوردنی‌های آنها به ۲۰۰ مورد هم می‌رسد اما در رژیم آنها چیزی از این تنوع نیست ضمن آنکه فیل‌هایی که در طبیعت آزادانه به زندگی‌شان ادامه می‌دهند هیچ‌وقت غذاهایی مثل برنج یا انواع افزودنی‌ها را جلوی‌شان نمی‌بینند تا آنها را قورت دهند. فیل‌هایی که در طبیعت هستند برای به دست آوردن غذا را زیادی می‌روند و به هر جایی که فکرش را یکدند سرک می‌کشند. آنها مجبورند با سایر حیوانات برای به دست آوردن غذا رقابت کنند اما فیل‌هایی که پیش آدم‌ها زندگی می‌کنند چنین فعالیت‌هایی ندارند.

ورلدرانچ: «ینی» با دیدن عکس خواهر کوچکش ناراحت می‌شود. عکسی که مربوط به پنج سال قبل است که «رنا» از آن زمان اندونزی را به مقصد عربستان ترک کرده تا در این کشور مشغول به کار شود. «رنا» که اهل روستایی در بخش شرقی جزیره جالابوده در راه مدرسه توسط یکی از کارمندان آژانس کارایی وسوسه می‌شود تا باری گرفتن حقوقی که بسیار بیشتر از متوسط حقوق اندونزی است به عربستان برود. ارنّا قبل از رفتن به عربستان در دوره‌های خانهداری در جاکارتا شرکت کرد تا آشپزی و یکسری کارهای دیگر را یاد بگیرد. ینی می‌گوید: «آژانس کارایی تاریخ شهرهم را عوض کرد تا بتواند برای او ویزای کار بگیرد. آنها امضای پدرم را هم جعل کردند تا هر چه زودتر بتوانند ارنّا را از کشور خارج کنند. خانواده من مخالف رفتن ارنّا به خارج بودند اما کاری از دست ما برنمی‌آمد. مدت‌ها از او بی‌خبر بودیم و نمی‌دانستیم کجاست.» ینی زمانی از شرایط خوهرش باخبر می‌شود که خیلی دیر شده بود. شش ماه بعد از حضور ارنّا در عربستان او نسبت به شرایط وحشتناک

الی یکی از زنانی است که به‌خوبی شرایط ینی و خانواده‌اش را درک می‌کند. او می‌گوید: «کارفرمایان پول خوبی به بنگاه‌های کارایی برای

دنیاگردی

مدرسه‌ای فقیر در آفریقای جنوبی که پسوند نمونه دارد

سختگیر باش تا کامروا شوی

ترجمه: رامین طبرسی

■ **سن‌خوزه:**مرکوری‌نیوز: دانشجویان چینی که دنبال ادامه تحصیلات‌شان در خارج از کشور هستند، آمریکا را بهترین جای برای رسیدن به هدف‌شان می‌دانند. طی دو سال گذشته بیش از ۱۷۰هزار دانشجوی چشم‌پادامی راهی آمریکا شده اما بهتر است روی دیگر ماجرا را ببینیم. اینکه دانشجویان آمریکایی زیادی چین را برای ادامه تحصیل انتخاب کرده‌اند و تعداد آمریکایی‌هایی که دنبال گرفتن مدرک از دانشگاه‌های خارجی هستند طی دو دهه گذشته سه برابر شده. در سال ۲۰۰۹ بیش از ۷۲۰هزار دانشجوی آمریکایی در دانشگاه‌های خارج از کشورشان مشغول فراگیری علم بودند که پنج‌درصد از آنها چین را برای ادامه تحصیل انتخاب کرده بودند تا چین پنجمین مقصد مورد علاقه آمریکایی‌ها برای باسودتر شدن باشد! در شرایطی که در سال ۱۹۹۵ تنها ۱۴۰۰ دانشجوی آمریکایی در چین بودند، سه سال قبل پرجمعیت‌ترین کشور دنیا میزبان نزدیک به ۱۴ هزار آمریکایی بود. آن‌طور که کارشناسان می‌گویند دانشجویان آمریکایی دنبال یادگیری

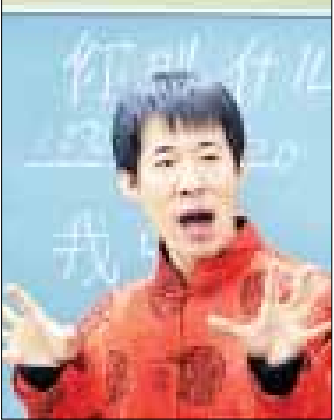

عکس: csm.com

مهارت‌های کاربردی، زبان‌های خارجی و تجربیاتی هستند که به درشان بخورد و چین این فاکتورها را دارد. ضمن اینکه مسایل مالی هم در تصمیم دانشجویان آمریکایی تأثیرگذار بوده و در شرایطی که دانشگاه‌های ایالات متحده سالانه ده‌ها هزار دلار از دانشجویان بابت شهریه می‌گیرند دانشگاه پکینگ به عنوان یکی از برترین دانشگاه‌های چین حداکثر چهارهزار دلار از مراجعانش طلب می‌کند و طبیعی است که دانشجو به جیش نگاه می‌کند و سراغ جای ارزان‌تر می‌رود. چینی‌ها برای ۲۵هزار دانشجوی خارجی مقیم این کشور بورسیه در نظر گرفته‌اند و این آمار تا سال ۲۰۱۵ دو برابر خواهد شد. در حال حاضر انگلیس باتوق اصلی دانشجویان آمریکایی است که از ۳۲ هزار و ۶۲۳ دانشجوی این کشور پذیرایی می‌کند و بعد از آن کشورهای ایتالیا، اسپانیا و فرانسه میزبان دانشجویان آمریکایی هستند.

رشوه برای نمره

■ **چاینا تایمز:** این روزها شغل معلمی در چین کلاس زیادی دارد. جدا از قدرت زیاد معلمان آنها می‌توانند هدایایی زیادی دریافت کنند که بعضی از آنها حسابی ارزشمند است. ۱۰ سپتامبر روز معلم بود و در آن روز معلمان چینی انواع و اقسام کادوها را دریافت کردند. ۶۰ درصد والدین چینی گفته‌اند که برای خرید کادو بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ دلار هزینه کرده‌اند. معلمی در چین به عنوان یک شغل محترم مورد توجه قرار می‌گیرد و بسیاری از والدین چینی عقیده دارند که اگر هوای معلم بچه‌شان را داشته باشند و به او کادو دهند، معلم رفتار بهتری با بچه

آنها خواهد داشت. البته این قضیه هم مثل تمام فسادهای اداری متناول در چین شکل دیگری پیدا کرده و فرهنگ هدیه‌دادن به معلم تبدیل شده به رشوه‌دادن به معلم برای اینکه آموزگار نمره بهتری به دانش‌آموزش بدهد. در چنین شرایطی طبیعی است که دانش‌آموزان ثروتمند برای معلم‌شان کیف گویی بخزند. در بسیاری از مناطق ثروتمندنشین، اولیا به راحتی پاکت قرمز به معلمان می‌دهند که پر از پول است و می‌توان بیش از هزار دلار در آن جای داد. خانم لی که مربی مهدکودک است حقوق یک‌ماه خود را داخل پاکت قرمز گذاشت تا دخترش آن را به معلمش بدهد. به نظر او اکثریت والدین چنین کاری می‌کنند و می‌ترسند که اگر هوای معلم بچه آنها را نداشته باشند آن وقت معلم هم هوای بچه‌شان را نخواهد داشت. بانو ژیاومینگ که از دادن این پاکت‌ها حساسی نتیجه گرفته، قبل از آنکه او به مربی مهد دخترش هدیه دهد دخترش گرسنه به خانه می‌آمد اما بعد از این ماجرا او دیگر هیچ‌وقت با شکم خالی از مهدکودک خارج نشده است. نکته دیگر اینکه هر موقع بانو از خجالت مربی دخترش درمی‌آید، به فاصله چند روز مربی مدی مرتب از دخترش تعریف می‌کند و این قضیه برای بانو شرطی شده به طوری که هر وقت مربی مهد ایرادهای دختر او را بگیرد متوجه می‌شود که زمان کادو دادن فرا رسیده است.

نوشابه اضافی ممنوع

لس آنجلس تایمز: جنگ جدیدی در نیویورک شروع شده. از یک طرف شهرداری نیویورک و دفتر سلامتش قرار دارد که می‌خواهد جلوی عرضه نوشیدنی‌های قندی را در رستوران‌ها بگیرد و طرف دیگر کارخانه‌های

تولیدکننده نوشیدنی‌ها هستند که مدعی‌اند شهردار نیویورک دارد زیاده‌روی می‌کند و روی اعصاب آنهاست. آنها می‌خواهند این قضیه را به دادگاه بکشانند تا قانون در مورد اختلاف طرفین تصمیم‌گیری کند. طبق برنامه بخش سلامت شهرداری نیویورک، از فروش نوشابه‌های قنددار مثل کوکاکولا، پپسی و اسپریت در لیوان‌های بزرگ، در رستوران‌ها جلوگیری خواهد شد و لیوان‌های متوسط هم نباید بیشتر از یک حد معین پر از نوشابه شوند. اگر رستورانی بخواهد زیرای برود و مسوولان سازمان بهداشت نیویورک را بیچپاند ۲۰۰ دلار جریمه خواهد شد. جالب اینکه این قانون شامل قهوه‌فروشی‌ها نمی‌شود و مثلاً استارباکس می‌تواند موکای ویژه‌اش را که ۶۰۰ کالری دارد به مشتریانش بفروشد. توجیه مسوولان سازمان بهداشت این است که چون در این نوشیدنی‌ها از شیر استفاده می‌شود و شیر ارزش غذایی بالایی دارد می‌توان از کنار پرکالری بودن آن عبور کرد اما منتقدان عقیده دارند که این کار یک تبعیض بزرگ است و آزادی شهروندان نیویورکی را زیر سؤال برده. آنها می‌گویند مردم در انتخاب غذا و نوشیدنی‌شان باید آزاد باشند و حالا که سازمان بهداشت به نوشابه گیر

عربستان بهشت دروغین زنان اندونزیایی

آوردن مستخدم و نگاه کارگر خانه می‌دهند. آنها فکر می‌کنند ما را خریده‌اند و می‌توانند مثل برده با ما رفتار کنند.» الی که قربانی قاچاق انسان بوده، ۱۰ سال در چهار کشور مختلف زندگی کرده تا در نهایت فرار کرده و به کشورش

قاچاق انسان

الی یکی از زنانی است که به‌خوبی شرایط ینی و خانواده‌اش را درک می‌کند. او می‌گوید: «کارفرمایان پول خوبی به بنگاه‌های کارایی برای